

РЕШЕНИЕ

№ 3774

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1065** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 2 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], срещу решение № ПО – 6/21.01.2021г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 200022-023-0003861/29.12.2020г., издадено от публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С..

Излагат се съображения за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки поради противоречие с материален закон, необоснована преценка на фактите по случая, несъразмерност на мерките, неустановяване на наличието на съществено затруднение при събирането на очакваните задължения на дружеството. Конкретно се сочи, че необосновано е посочено наличието на рискови доставчици на дружеството, като последните не у установено кои са и не са събрани доказателства, че ревизираното лице е осъществявало дейност с такива доставчици. Поддържа се, че дружеството към момента няма задължения към бюджета и не може да се предположи, че при наличие на задължения няма да ги заплати в бъдеще. Искане за отмяната на решението и потвърденото с него ПНПОМ.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и представлява.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., редовно призован се представлява от юрисконсулт Й., който оспорва

жалбата. Представа доказателство за продължаване на срока на действие на наложените ПОМ.

СГП редовно призована не се явява представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) NoP-22220420008223-020-001 от 22.12.2020 г. на ТД на НАП С. е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задълженията му за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на ЮЛ за периода 05.04.2016г. – 31.12.2016г. и за ДДС за периода 01.10.2016г. – 17.09.2018г. Определен е тримесечен срок за извършване на ревизията, считано от връчване на ЗВР. Срокът за извършване на ревизията е удължен до 05.04.2021г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения No P-22220420008223-039-001/23.12.2020 г. на главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., само 3 дни след издаване на заповедта за възлагане на ревизията, е поискано налагане на предварителни обезпечителни мерки на жалбоподателя във връзка с възложената му ревизия. В него е посочено, че на дружеството е извършена ревизия по ЗДДС за периода 01.07.2016г. – 31.07.2016г., приключила с РА с установени задължения в размер на 18 857,69 лв., а към момента на искането проверка в ПП С. е установила задължения на дружеството в размер на 24 826,96 лв. Съобразно посоченото в искането - анализ на подадените ГДД от дружеството установява че през ревизирания период същото е предимно на загуба, с изключение на 2016г. през която е декларирана печалба в размер на 75 228,62 лв. Твърди се в искането, че за ревизираните периоди дружеството отчита разходи от рискови контрагенти и ползван данъчен кредит от тях, а от подадените СД е установено, че се декларират предимно нулеви резултати. Посочено е, че дружеството не е достатъчно капитализирано и няма как да покрие бъдещи задължения по бюджета.

За предполагаем очакван размер на бъдещите вземания е посочен 37 913,74 лв. ДДС и лихва 1250,26 лв. и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на ЮЛ -3754,43 лв. и лихва от 329,63 лв. към 23.12.2020г.

Към искането е представена справка за общите задължения на дружеството, актуална към 29.12.2020г., от която се установява, че същите са в общ размер от 24 887, 97 лв. в това число главница от 18 327,37 лв. и лихви в размер на 6560,60 лв.

Посоченото е, че ревизираното дружество не притежава активи, а има активна банкова сметка в Ю. Б. АД, открита на 16.11.2019г.

При тези установявания е издадено е ПНПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК изх. No C200022-023-0003861 от 29.12.2020 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на жалбоподателя са наложени следните обезпечителни мерки: запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка на жалбоподателя, находяща се в Ю. Б. АД за сумата от 43 248,46 лева. Запорното съобщение до банката е връчено на 29.12.2020 г., а връченото на дружеството ПНПОМ, с жалба № 53-06-268/15.01.2021г. / л.15/, е обжалвано пред директора на компетентната териториална дирекция по реда на чл. 197, ал. 1 ДОПК. С решение № ПО-6/21.01.2021г. на директора на ТД на НАП С. жалбата е оставена без уважение.

За да потвърди ПНПОМ с обжалваното решение No ПО-6 от 21.01.2021 г.,

горестоящият орган е приел, че постановлението е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане на орган по приходите, в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 и ал.3 ДОПК. Посочил е, че публичният изпълнител, в условията на обвързана компетентност, възприема доводите на ревизорите за предполагаемия размер на бъдещите публични задължения. Тъй като в случая този предполагаем размер надвишава стойността на активите на дружеството, събирането на публичното задължение, без налагането на ПОМ и при липса на други активи, които да обезпечат очакваното задължение, ще бъде значително затруднено.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентния орган – директорът на Териториалната дирекция на НАП - С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 ДОПК 14-дневен срок.

Правната норма на чл.121, ал.1 ДОПК, въз основа на която е наложено процесното обезпечение, урежда възможност за органа по приходите, в хода на висяща ревизия или при издаване на ревизионния акт да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Визираната цел на предварителните обезпечителни мерки съответства на тяхната роля, посочена и в чл.195, ал.2 ДОПК - обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено.

Уредената в чл.121, ал.1 ДОПК възможност за налагане на ПОМ е израз на засилена законодателна защита към публичния интерес да не бъде затруднено събирането на евентуалното бъдещо публично вземане, но това не изключва задължението на публичния изпълнител да направи преценка за наличието на обезпечителна нужда. Тази преценка – дали ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, предполага съпоставка между предполагаемия размер на бъдещото задължение и материалните активи на бъдещия длъжник. При нея винаги се държи сметка за баланса между двата насрещни интереса, както изискват принципите на пропорционалност и съразмерност, намерили израз в нормите на чл.195, ал.7 ДОПК и чл.442а ГПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК.

Според настоящия състав на съда законовото изискване в чл.121, ал.1 ДОПК за мотивиране на искането на приходния орган е израз именно на необходимостта от обоснована преценка между размера на бъдещото задължение от една страна и имущественото състояние на длъжника от друга. Въз основа на нея и при наличие на категорични данни, че размерът на бъдещите публични задължения надвишава имуществото на лицето, може да се направи обосновано предположение за затруднение или невъзможност за събиране на бъдещите вземания като защитим публичен интерес.

В случая, не е налице подобно мотивирано искане.

В искане за предварително обезпечаване на задължения е посочено че дружеството не притежава активи, няма действащи трудови договори, в СД по ДДС декларира предимно нулеви резултати, не е достатъчно капитализирано и няма как да покрие бъдещи задължения към бюджета.

Съдът отбелязва, че предполагаемият размер на бъдещите публични вземания е посочен в искането като сума от 37 913,74 лв. ДДС и лихва 1250,26 лв. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на ЮЛ -3754,43 лв. и лихва от 329,63 лв. към 23.12.2020г., без този размер да е обоснован по какъвто и да е начин.

След като публичният изпълнител е обвързан от посочения от ревизорите предполагаем размер, то последният трябва да бъде обоснован и мотивиран. В тази насока искането не съдържа мотиви,

Така твърдението за рискови контрагенти не е мотивирано по никакъв начин, дори и в Искане за за предварително обезпечаване на задължения No P-22220420008223-039-001/23.12.2020 г., като в същото са посочени само двама от контрагентите на дружеството, с отбелязване, че закупените услуги от двете дружества нямат последваща реализация и не е доказано, че са използвани в дейността на дружеството. Тези доводи безспорно не водят до извода, че доставчиците са "рискови".

Липсва конкретика в посочването на „закупените услуги“ и анализ на последните, както и на връзката им с предполагаемия размер на бъдещите задължения. Това поставя под съмнение мотивираността, както на искането на ръководителя на ревизията, така и обосноваността на обезпечителната нужда в оспореното ПНПОМ No C200022-023-0003861/29.12.3020 г.

При липса на обоснованост и мотивираност по отношение на размера на предполагаемите бъдещи публични вземания наложеното обезпечение върху единствената действаща банкова сметка на бъдещия длъжник навежда на извод за непропорционалност и несъразмерност на мярката, в нарушение на чл.121, ал.3 ДОПК чл.195, ал.7 ДОПК. Липсата на обосновани данни за размера на бъдещите публични вземания прави наложените обезпечителни мерки несъразмерни, по смисъла на чл.195, ал.7 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.3 ДОПК обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. В случая, върху банковата сметка на длъжника са наложени обезпечителни мерки, което неминуемо води до извод, не само за затрудняване на дейността му, но и за нейното цялостно възпрепятстване в противоречие с декларираната цел по чл.121, ал.3 ДОПК.

Посочената в ПНПОМ липса на активи и на назначени лица не е указание, че длъжникът ще възпрепятства събирането на публичните вземания. Изложеното сочи, че в обжалваното постановление не е обоснована и мотивирана обезпечителната нужда. Както в него, така и от сезиращото искане на ръководителя на ревизията и от приложената преписка не се установяват конкретни данни, че с действията си задълженото лице ще направи невъзможно или ще затрудни събирането на публичното задължение.

По изложените съображения е оспорването е основателно и следва отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него ПНПОМ.

Воден от гореизложеното, Административен съд София град, III отделение, 66 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Решение № ПО – 6/21.01.2021г. на Директора на ТД на НАП – С., както и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 200022-023-0003861/29.12.2020г., издадено от публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С..
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: